

نگاهی به دور تازه حملات به دولت «اعتدال»

تندروها دنبال چه هستند.

روح‌الله حسینیان؛ از اعضای ارشد «جبهه پایداری» در مجلس گفته «جبهه پایداری» از اساس دولت حسن روحانی را قبول ندارد» و «از این به بعد انتقاد از دولت را شدیدتر خواهیم کرد.» هفته‌های آخر تبلیغات انتخابات ریاست‌جمهوری سال 92 بود که برای گفت‌وگو با حسن روحانی راهی طبقه نهم «مرکز مطالعات استراتژیک» مجمع تشخیص مصلحت نظام شدم. در آن روزها ستادهای مخالف و افراطیون جناح اصولگرا برای تخریب روحانی شایعه‌ای درباره جعلی بودن

مدرک دکترای او به راه انداخته بودند که دست به دست در سایت‌هایشان می‌چرخید. بنابراین طبیعی بود که یکی از سوالات خود را به این مساله اختصاص داده و از او خواستم درباره مدرک تحصیلی‌اش و ادعاهای مخالفانش پاسخ دهد. روحانی گرچه مساله را برای من توضیح داد اما حاضر نشد این سوال در مصاحبه گفت‌وگو و پاسخ او منتشر شود. استدلال او این بود که نباید به حاشیه‌ها پرداخت و او نمی‌خواهد درگیر دعوای سیاسی افراطیون شود. روحانی معتقد بود پاسخ‌گویی به ادعای کذب آنها وارد شدن به بازی آنها و همان چیزی است که افراطیون می‌خواهند. روزهای بعد اما توضیحات رسانه‌ای درخصوص مدرک تحصیلی روحانی ارایه شد و این شبهه در افکار عمومی رفع شد.

به گزارش خرداد، روزنامه شرق در ادامه نوشته است: امروز نزدیک به یک سال از زمان آن گفت‌وگو گذشته و حسن روحانی در جایگاه ریاست‌جمهوری قرار گرفته اما حاشیه‌سازی‌ها برای او تمام نشده بلکه بسیار بیشتر از دوران انتخابات شده است. این روزها این جمله سید محمد خاتمی بیش از پیش شنیده می‌شود که در ماه‌های پایانی عمر دولتش گفته بود هر 9 روز یک بحران برای دولت او ایجاد کردند. بخشی از این یادآوری تاریخی به شیوه‌های تکراری اتخاذشده از سوی افراطیون برمی‌گردد. این روزها زنجیره بحران‌سازی در دولت حسن روحانی به حدی رسیده که اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس‌جمهور به صراحت اعلام کرده «عده‌ای خواسته یا ناخواسته تلاش می‌کنند دولت را وارد مسایل حاشیه‌ای و موضوعات بی‌حاصل کنند.»

دولت حسن روحانی امروز گرفتار حاشیه‌سازی تندروهایی است که رفته‌رفته این حاشیه‌ها را به بحران برای دولت تبدیل کرده و مانع از تحقق اهداف و برنامه‌هایش می‌شوند. اخیراً شنیده شده در یکی از جلسات تندروها عنوان شده که دولت روحانی همه تخم مرغ‌های خود را در سبد پرورده هسته‌ای و

اقتصادی چیده و از مسایل داخلی غافل شده است. تحلیل شده در این شرایط که دولت سرگرم این دو حوزه است، می‌توان با حملات سازمان‌یافته در مسایل داخلی، بین دولت و حامیانش و در سطح گسترده با افکار عمومی فاصله ایجاد کرد؛ افراطیون البته در نظر دارند به موقع از تحقق اهداف هسته‌ای و اقتصادی دولت هم جلوگیری کنند تا دولت یازدهم هیچ برگ برنده‌ای نداشته باشد. ماشین تخریب به راه افتاده است، برنامه دارد و در این راه از هزینه مالی و سیاسی ایایی ندارد. افراطیون حتی تلاش دارند بین دولت و سایر مقامات و قوای نظام نیز فاصله انداخته و سیاستی را که در قبال دولت اصلاحات دنبال کردند یک‌بار دیگر برای دولت اعتدال بیازمایند.

حملات و حاشیه‌سازی‌ها برای دولت روحانی از مجلس آغاز شد. فراکسیونی کوچک موسوم به «پایداری» در مجلس که خارج از پارلمان «جبهه»‌ای تقریباً متشکل از همان افراد هستند. جبهه‌ای که با شعار و هدف بازگشت به آرمان‌های انتخاباتی سال 84 و گفتمان سوم تیر نام «پایداری» را بر خود نهاده و اعلام کردند حمایتشان از دولت نهم و دهم نه از شخص احمدی‌نژاد بلکه از گفتمان سوم تیر بوده است؛ به اعتقاد آنها احمدی‌نژاد از آن گفتمان فاصله گرفته بود و آنها می‌خواستند راه خود را جدا کنند. اما اعضای جبهه پایداری ناآشنا نبودند؛ همان‌ها بودند که در انتخابات شورای سوم شهر تهران پرچم «رایحه خوش خدمت» را با عکس احمدی‌نژاد بالا بردند اما ناکام ماندند.

اعتراضات پیاپی آنها به مذاکرات هسته‌ای و انتقاد از دولت و تیم مذاکره‌کننده هر بار به شکلی به نمایش درآمده است. آنها یک‌بار انتقاد از محمدجواد ظریف، وزیر خارجه را در دستور کار قرار داده و از شکل و شمایل «ریش» او گرفته تا ملاقات‌ها و مذاکراتش انتقاد کرده‌اند و یک‌بار به غیرعلنی بودن مذاکرات؛ گاهی هم دیدار نوروزی وزیر ارشاد با سیدمحمد خاتمی بهانه حملات به دولت شده است. آنها حتی از آزادی مرزبانان وطن هم به راحتی نگذشتند؛ چنانکه آزادی این سربازان را مشکوک خواندند. این اقدامات به جایی رسید که حتی در معرفی حمید طالبی به عنوان نماینده ایران در سازمان ملل از سوی روحانی ابتدا این سایت‌های افراطیون و تندروها در داخل کشور بودند که این انتخاب را زیر سوال برده و او را به عنوان چهره‌ای که در ماجرای تسخیر سفارت آمریکا نقش داشته معرفی کردند. این فضاسازی‌های داخلی در نهایت به آن سوی مرزها نیز کشیده شد.

اخیراً روح‌الله حسینیان؛ از اعضای ارشد «جبهه پایداری» در مجلس گفته «جبهه پایداری» از اساس دولت حسن روحانی را قبول ندارد» و «از این به بعد انتقاد از دولت را شدیدتر خواهیم کرد.»

حسینیان در حالی از برخورد «جبهه پایداری» با دولت اعتدال خبر داده که اقدامات آنها تاکنون نیز رنگ و بوی همراهی یا مدارا با دولت را نداشته و در عرصه‌های مختلف سیل حملات خود را روانه دولت کرده‌اند اما به نظر می‌رسد فاز جدیدی از نحوه برخورد و مواجهه جبهه پایداری با دولت در راه است؛ فاز جدیدی که این حملات را علنی‌تر و در ابعاد گسترده‌تری پوشش می‌دهد. جالب آنکه فاز جدید حملات «جبهه پایداری» با بازگشت احمدی‌نژاد و حلقه پیرامونی آن به عرصه سیاست، رونمایی شده است.

افراطیون در حملات خود به دنبال چه هستند؟ هر دولتی به هر حال منتقدانی دارد که با شیوه و عملکرد او در زمینه‌های مختلف همراه نبوده و انتقاداتی دارند. این مساله مطمئناً طبیعی است اما زمانی که انتقاد جای خود را به حملات سازماندهی شده می‌دهد و تشکیلات و محفل‌هایی برای زدن دولت به راه می‌افتد دیگر مساله متفاوت می‌شود. شدیدترین نوع برخورد با دولت در اقدامات سازمان‌یافته تا پیش از این در دولت اصلاحات و ریاست جمهوری سیدمحمد خاتمی بود. پس از آن محمود احمدی‌نژاد هر 9 روز برای دولت خود.

9 بحران می‌تراشید و همه را سرگرم آن مسایل می‌کرد که گاه چنین همه درگیر حاشیه بودند که همان حواشی متن می‌شد و اصل فراموش می‌شد. روند طی شده در دولت حسن روحانی نشان می‌دهد

افراطیون و تندروها پاشنه خود برای حمله را ورکشیده‌اند و واژه اعتدال هم نتوانسته برای این دولت دوری از افراطیون و برخورد هایشان را به همراه داشته باشد. در سکوت سوال برانگیز اغلب چهره‌های جناح اصولگرا، افراطیون این جناح بال‌ویر گرفته و عرصه را برای عرض اندام فراهم دیده‌اند.

مهم‌ترین هدفی که به نظر می‌رسد جبهه پایداری و جریان‌ات افراطی همسو با آنها برای حمله به دولت پیگیری می‌کنند ناامید کردن افکار عمومی از دولت است که به شیوه‌های مختلف دنبال می‌شود. اولاً مهم‌ترین زمان حمله به دولت روحانی زمانی در نظر گرفته شد که مرحله جدید ثبت نام یارانه‌ها آغاز شد. در این زمان که پیش‌بینی نارضایتی بین توده مردم برای انصراف از دریافت یارانه‌ها می‌رفت. در این زمان تلم تلاش خود را در رسانه‌هایشان برای تشویق مردم به عدم انصراف از دریافت یارانه به کار گرفته و به نوعی مردم را تشویق به دریافت یارانه کردند.

در همین زمان بود که پیامک‌های طنز سازمان‌یافته‌ای در تلفن همراه و شبکه‌های مختلف اجتماعی به راه افتاد. از سوی دیگر انتقادات زیادی به نحوه عملکرد صداوسیما و تاثیر معکوس آن بر خواست دولت در تشویق مردم به انصراف از دریافت یارانه مطرح است که خود نیاز به مجال دیگری برای بررسی نقش رسانه ملی در این مساله و اعتماد دولت به واگذاری این مساله به صداوسیما دارد. در چنین شرایطی افراطیون کوشیدند در رسانه‌های خود عدم انصراف وسیع مردم از دریافت یارانه را به عدم اعتماد آنها به دولت نسبت داده و با تیتراها و مطالب خود این القا را به جامعه داشته باشند که مردم به دولت نه گفتند و دولت روحانی شکست خورد.

از سوی دیگر با انتشار اخبار دروغین و خلاف واقع برگزاری یک جشن ساده در روز زن را که به مناسبت تولد حضرت فاطمه (س) به میزبانی همسر رئیس‌جمهور برگزار شده بود را «جشنی میلیاردری» همراه با ریخت و پاش و اسراف نمایش دادند تا افکار عمومی را علیه دولت کنند. در همین راستا تجمعات خودجوشی که نمونه آن در دولت اصلاحات نیز وجود داشت برگزار شد و شعارهایی علیه دولت سر دادند.

هنوز حملات جبهه پایداری به ماجرایی جشن روز زن ادامه داشت که پخش گسترده سی‌دی «من روحانی هستم» اوج تلاش افراطیون برای ناامید کردن بخش زیادی از رای‌دهندگان به دولت روحانی به ویژه در میان اصلاح‌طلبان را به نمایش گذاشت. در این مستند که به نظر می‌رسد با حمایت‌های «خاص» به دلیل دسترسی به آرشیوهای ویژه و تصاویری با کیفیت تهیه شده در موارد متعدد تلاش می‌شود حسن روحانی را در مقابل امام (ره) قرار دهند به خوبی طرفداران روحانی در انتخابات را نشان داده و تلاش در دلسرد کردن این بخش‌ها دارد.

حسن روحانی بخواهد یا نخواهد مخالفان و افراطیون تکلیف خود را در قبال دولت او مشخص کرده و همه توان خود را به کار گرفته‌اند تا در مقابل این دولت اعتدالی بایستند. در چنین شرایطی هرچند دولت نخواهد درگیر حاشیه‌ها شده و به آنها پاسخ دهد بی‌توجهی به آنها نیز می‌تواند تبدیل به بحران برای دولت شود. دولت نباید به هیچ وجه ارتباط مستمر و گفت‌وگوی مستقیم خود با افکار عمومی و بدنه اجتماعی را از دست بدهد. تجربه نشان داده پاشنه آشیل دولت‌ها همان بدنه اجتماعی و رای‌دهندگانی است که به دولت امید بسته‌اند؛ اگر این امید به یأس بدل شود، کار دولت سخت خواهد شد.